

## Estimats Reis d'Orient, ajudeu les prenyades

*«És molt possible que al llarg de l'evolució del període de gestació una dona no pugui entomar tota la seva jornada laboral, però possiblement pugui fer-ho en un percentatge considerable»*



**Estic desitjant veure si la meva carta ha tingut algun efecte.** Ja fa unes setmanes que vaig escriure a aquests personatges que demà ens porten alegries, per demanar-los una millor gestió de les baixes de maternitat. Demà al matí espero trobar algun rastre de la meva petició sota l'arbre. O que les meves súpliques tinguin els seus resultats al llarg dels propers 364 dies.

**Els deia, que espero que no ho hagin viscut,** però que si tenen dones a prop, possiblement hauran vist que el que viu una dona embarassada a la feina, sovint no és un camí de roses. Per això els vaig recomanar que llegissin un fil de Twitter que vaig escriure fa uns mesos, per denunciar el que molt sovint es troben les dones en anunciar que estan prenyades als seus respectius llocs de treball.

**Ho vaig fer citant exemples reals de persones properes.** Res d'imaginar. De fet, seria molt interessant fer-ne un article amb profunditat, però com us podeu imaginar, la majoria d'aquestes dones no volen dir els seus noms i cognoms (i el de les empreses per a qui treballen), perquè denunciar-ho només perjudicaria el seu dia a dia en el moment del retorn a la feina.

Hola! Us vull explicar quatre coses que han passat al meu voltant relacionades amb la maternitat

i la baixa laboral. D'aquestes que em ruboritzen. OBRO FI

? Elisenda Soriguera (@pocmoderna) 13 de setembre de 2018  
([https://twitter.com/pocmoderna/status/1040151641943683072?ref\\_src=twsrc%5Etfw](https://twitter.com/pocmoderna/status/1040151641943683072?ref_src=twsrc%5Etfw))

**Lamentablement, el fil de conversa i les posteriors respostes només van servir per reafirmar** que la realitat entre el binomi embaràs (i posterior maternitat) i feina, és tan nefast com imaginem. Per sort, hi ha ocasions en les quals això no passa (al·leluia!), però no pot ser que a aquestes alçades de la pel·lícula, no siguem capaços de gestionar correctament aquests moments tant transcendents de la vida. Així que fa unes setmanes vaig creure oportú que algú tan important com els Reis d'Orient, en tinguessin constància. A veure si ens poden donar un cop de mà.

**Exemples jo n'he sentit a carretades.** Un dels que més em sulfura és el de les empreses que maregen a les prenyades explicant-los els costos que els suposarà la seva baixa. A la carta no només em queixava de què sovint utilitzin xifres irrealment, exagerades i inflades (perquè, per fer-les sentir culpables?), el que és vergonyós és que aquest argumentari no li haurien de fer, en cap moment, a la dona treballadora.

**Perquè carai li inflen el cap?** Òbviament, també vaig afegir a l'escrit les queixes relacionades amb tots aquells casos de dones a les quals se'ls ha demanat seguir treballant un cop parides, amb el fantàstic argument de què amb la seva "gran inquietud professional", no en tindran prou amb alletar, canviar caques, aguantar plors i sobreviure, de ben segur que necessiten dedicar unes hores al dia a la seva feina. Ajà.

**Hi ha d'altres casos que aparentment no semblen tan extrems, però que són igualment trasbalsadors,** i que també vaig voler comunicar a Melcior, Gaspar i Baltasar. Són els que es donen en el moment del retorn a la feina, quan hi ha dones que es troben que els han canviat el lloc de treball. Una fantàstica reubicació en un moment on la vida ja és prou incerta perquè a la feina també et canviïn les regles del joc. Gràcies de nou.

**Com us podeu imaginar, n'hi ha més, tot i que ho vaig intentar resumir.** Vaig citar la gent amb contractes poc blindats que s'han trobat al carrer, les dones amb promeses d'ascensos o augmentos que no s'han fet efectius després de l'anunci de la personeta en camí, els efectes secundaris de demanar reduccions de jornada, i un sumatori de situacions habituals que s'acostumen a explicar només en petit comitè i a persones de confiança. Crec que dir-ho als Reis d'Orient no trencava amb el pacte de confiança fet amb aquestes persones, ans el contrari.

**Com a colofó, vaig aprofitar per denunciar el funcionament de la nostra Seguretat Social.**

Resulta que pel que fa al sistema que ens hauria d'aixoplugar, ens trobem que una dona embarassada ha de treballar al 100% o agafar-se la baixa al 100%. Això és el que de fet, em va passar a mi. No hi ha un punt intermig. Bé, de fet sí que n'hi ha un: demanar una reducció de jornada a la feina a la recta final de l'embaràs, que automàticament produirà una disminució proporcional sou.

**El tema és que aquesta reducció de sou també es veurà aplicada durant els mesos de la baixa per maternitat,** és a dir, en cobrar la prestació pública. Resulta que es tenen en compte les darreres cotitzacions en els càlculs, de manera que si a la recta final has reduït jornada, cobraràs per aquesta jornada reduïda. Ni que t'hi hagi deixat les celles durant anys, treballant a jornada completa. Bé, oi? Qui està disposat a massacrar-se el sou tirant-se al buit?

**I realment, és un sense sentit, perquè és molt possible que al llarg de l'evolució del període de gestació una dona no pugui entomar tota la seva jornada laboral,** però possiblement pugui fer-ho en un percentatge considerable. Tindria molt més sentit entomar aquest percentatge de la jornada, sobretot tenint en compte que l'altra jornada no realitzada, la podria assumir la nova persona que entomarà el càrrec, i així gestionar el relleu adient de les tasques.

**Però com que la Seguretat Social aquesta opció no la contempla** de manera eficient i senzilla, perquè ens trobem amb persones que aguanten més del que mèdicament els tocaria per agafar la baixa, i d'altres que l'agafen abans del que voldrien. Ho devien saber, això, ses Majestats?

**L'any vinent potser farà una carta dedicada íntegrament als homes que fan les setmanes que els hi pertoca de baixa** (tan insuficients com les de la mare, per cert) i reben comentaris impertinents (?què hi faràs, a casa tants dies??). Tan impertinents com els que recullen els homes que es redueixen la jornada (?això no ho hauria de fer la teva dona??). Per citar només dos exemples d'un reguitzell que segur que és molt més llarg i patètic del que imaginem. Una realitat que només perpetua un sistema en el que les criatures sembla que només siguin responsabilitat de la mare. Però ho deixo pel 2020, que hi ha molta feina per fer.

**Així que sí, la natalitat ha baixat a xifres històriques.** La Gina explicava molt bé fa unes setmanes que els úters millennials són úters hostils (<https://www.naciodigital.cat/noticia/169155/uters/millennials/uters/hostils>) a causa d'unes condicions socials nefastes. Si a això li sumem que un cop embarassada pots viure un petit malson, realment no sé qui queda sorprès de la realitat. Jo us ben asseguro que no. Espero que els Reis d'Orient, tampoc. I si no, tinc una confiança cega en les reines, que segur que s'encarregaran d'obrir-los els ulls. És la gràcia de la màgia. Demà us n'informo... I visca la república!